

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Halmos Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Dr. Mészáros Győző Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kölcsön visszafizetés iránt indított perében a ...Törvényszék 2013. január 24. napján kelt számú ítélete ellen az alperes által 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja és a kamatfizetés kezdő időpontját 30.000.000 (harmincmillió) forint tekintetében 2004. április 27. napja helyett, 17.500.000 (tizenhétmillió-ötszázezer) forint tekintetében 2004. november 12-e helyett 2006. január 1. napjában határozza meg. Ezt meghaladóan tekinti a keresetet elutasítottnak.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 1.600.000 (egymillió-hatszázézer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest 78.000.000 forint tőke, ennek 2011. január 1. napjától számított késedelmi kamata, valamint 30.000.000 forint tőke után 2004. április 27. napjától, 10.000.000 forint tőke után 2004. szeptember 24. napjától, 17.500.000 forint tőke után 2004. november 12. napjától, 17.500.000 forint tőke után 2004. december 1. napjától és 3.000.000 forint tőke után 2005. január 1. napjától 2010. december 31. napjáig a mindenkorijegybanki alapkamattal egyező mértékű ügyleti kamat és perköltség fizetésére. Tényként az alábbiakat állapította meg:

A felperesnek 2004. évben az alperesi részvénytársaságban közvetlen irányítást biztosító befolyása volt. Az alperes ebben az évben egy fejlesztési projektbe kezdett, melyhez önerőre volt szükség, ezt a felperes biztosította akként, hogy öt alkalommal, 2004. április 26. és december 31. között, írásban kötött szerződéssel összesen 78.000.000 forint kölcsönt adott. A 30.000.000 forint visszafizetési határidejét 2005. február 28. napjában, a 10.000.000, illetve 17.000.000 forint visszafizetési határidejét 2016. március 15. napjában, a negyedik kölcsön

visszafizetési határidejét pedig 2005. május 31. napjában határozták meg. A legutolsó kölcsönszerződésben ezt a határidőt 2010. december 31. napjában állapították meg. Mindegyik szerződésben vállalt az alperes ügyleti kamat fizetését, a rövidlejáratúakban a tőkefizetéssel egy időben, a két 2016. március 15-ei lejáratúnál minden év június 30. napján, míg a legutolsóban minden év december 31. napján esedékes kamatfizetést kötöttek ki. Ezzel párhuzamosan a felperes értékesítésre hirdette meg részvényei többségét, az ajánlattevők közül B. R. került ki nyertesnek. A 2004. december 21-én tartott felperesi Pénzügyi-Ellenőrző-, valamint Gazdasági és Városfejlesztési Bizottság összehívott ülésén a leendő vevő, B. R. jogi képviselőjével jelen volt. Az átruházási szerződés feltételeinek megtárgyalásakor - a jegyzőkönyvben rögzítettek szerint - akként nyilatkozott, hogy vállalja a felperes által adott teljes kölcsön 2010. december 31. napjáig történő visszafizetését azzal, hogy az ügyleti kamatokat minden év december 31-éig megfizeti. A felperes 2004. december 22. napján tartott képviselő testületi ülésen elfogadott, 319/2004.(XII.22.) Kt. határozatában rögzítette, hogy ugyanezen feltételek mellett engedélyezi az átruházási szerződés megkötését. A részvény átruházási szerződés 2005. március 25-én került megkötésre, abban a felek rögzítették, hogy az alperesi társaság vállalja az összesen 78.000.000 forint kölcsön egyösszegű visszafizetését legkésőbb 2010. december 31. napjáig. 2005. május 28-ai hatállyal az alperesi részvénytársaság törvényes képviselője a vevő, B. R. lett. A 2004. évi éves beszámoló szerint a felperesi tagi kölcsönök visszafizetésének határideje 2010. december 31., 2009. évig az éves beszámolók mindegyike a tagi kölcsön visszafizetés tekintetében ugyanilyen tartalommal került elfogadásra. A részvény átruházási szerződés módosításakor a felperes vállalta, hogy minden évben az idegenforgalmi adó és normatív állami támogatás teljes összegét az alperesi társaság rendelkezésre bocsátja és a társaság ezen összegnek megfelelő alaptőke emelést köteles végrehajtani, ez 2009. évig minden évben teljessébe is ment. A 2011. január 3-án kelt levelében a felperes felszólította az alperest teljes tartozása visszafizetésére.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság azt a jogi következtetést vonta le, hogy az alperes elévülési kifogásra, illetve időelőttiségre hivatkozása alaptalan, mert a felek ráutaló magatartással a négy kölcsönszerződést módosították akként, hogy egységesen 2010. december 31. napjában határozták meg a visszafizetés időpontját. Az ügyleti kamatfizetés kezdő időpontját az elsőfokú bíróság a folyósítás időpontjában határozta meg. Az alperes beszámítási kifogását a Gt.250.§ (1) bekezdésére, illetve a Ptk.296.§-ára hivatkozva alaptalannak találta. Megállapította, hogy az alperes alaptőke emelés hiányában a felperessel szemben követelést nem érvényesíthet, a beszámítás egyik konjunktív feltétele, a követelés lejárt hiányában, mert közgyűlési határozat az alaptőke emeléséről nem rendelkezett.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a szerződéseket nem módosították, ezért a 2004. április 26-án és november 22-én kelt kölcsönszerződésekből eredő igény elévült, a 2004. augusztus 18-án és november 5-én megkötött szerződésekből eredő felperesi követelés pedig idő előtti, ugyanis a

visszafizetési határidő még nem járt le. A 2004. december 31. napján kelt, és általa is elismerten lejárt követeléssel szemben fenntartotta beszámítási kifogását.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával, hogy a felek a szerződések visszafizetésének határidejét egyöntetűen 2010. december 31. napjában határozták meg, a másodfokú tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a kamatfizetés körében a módosított megállapodás az volt, hogy minden év december 31-ig kell az ügyleti kamatot az alperesnek fizetni.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a másodfokú bíróság azzal egészíti ki, hogy peres felek - a 2005. március 25-én kelt részvény átruházási szerződés megkötését megelőzően - a 2004. évben kötött kölcsönszerződések visszafizetési határidejét 2010. december 31. napjában határozták meg azzal, hogy a szerződésekben kikötött ügyleti kamatot minden év december 31. napjáig köteles az alperes megfizetni.

Az így kiegészített tényállás alapján is helyes az elsőfokú bíróság döntése a tőkemarasztalás tekintetében, azonban annak jogi indokait a másodfokú bíróság az alábbiakban módosítja, és egészíti ki:

A Ptk. 240.§ (1) bekezdése szerint ha a jogszabály kivételt nem tesz a felek közös megegyezéssel módosíthatják a szerződés tartalmát. A Ptk. 216.§ (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy szerződést jogszabály ellenkező rendelkezése hiányában akár szóban, akár írásban lehet kötni, illetve a szerződési akaratot ráutaló magatartással is kifejezésre lehet juttatni. Nem ért azonban egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy a szerződések módosítása a felek részéről ráutaló magatartással történt. A felperes Pénzügyi-Ellenőrző-, valamint Gazdasági és Városfejlesztési Bizottságainak 2004. december 21-én megtartott rendkívüli zárt üléséről készült jegyzőkönyvből megállapítható, hogy az alperes, aki akkor még mint leendő részvényvásárló vett részt az ülésen, vállalta, hogy az addig megkötött kölcsönszerződések alapján fennálló alperesi tartozást egy összegben, 2010. december 31. napjáig visszafizeti, míg az ügyleti kamatot minden év december 31-ig fizeti meg. (17/F/1. alatt csatolt jegyzőkönyv 3. oldal, alulról a 2. bekezdés, 5. oldal legalsó bekezdés). A felperes másnap, 2004. december 22-én megtartott képviselő testületi ülésén elfogadott, 319/2004.(XII.22.) Kt. számú határozatával ezt az ajánlatot elfogadta. B.R. akaratnyilatkozatát a tőketartozás tekintetében írásban is megerősítette a részvény-átruházási szerződésben. Az alperes helyett a nyilatkozatot akkor nem vitásan a későbbi ügyvezető, B. R., mint a Ptk.221.§ álképviselő tette meg, jognyilatkozatát azonban a képviselt alperes jóváhagyta a 2004. évi éves beszámoló elfogadásával, amely a tagi kölcsönöket a 2004. december 31. napi állapottal 47.500.000 forint erejéig rövid lejáratú, 30.500.000 forint erejéig hosszú lejáratú tartozásként nyilvántartva

rögzítette, azzal, hogy a 2005. március hónapban létrejött részvény átruházási szerződés szerint a tagi kölcsönök visszafizetési időpontja egységesen 2010. december 31. 2009 évig az alperes összes éves beszámolója ezt tartalmazza. A peres felek között tehát a tőkekövetelésre és az ügylet kamatra a szerződések módosítása egyező akaratnyilvánítással, részben szóban, jegyzőkönyvben rögzítetten, részben képviselő-testületi határozatban rögzített nyilatkozattal megtörtént. A kölcsön tőkeösszege nem évült el, és nem idő előtti.

A felperes ügyleti kamat követelése azonban a 2005. évre fizetendő ügyleti kamat tekintetében elévült, a kamat ugyanis a módosított megállapodás szerint 2005. december 31-én az összes tagi kölcsön vonatkozásában esedékessé vált, a 2005. évi kamatot a felperes 2010. december 31-ig követelhetette volna, ezzel szemben maga is elismerte, hogy csak 2011. január 3.napján kelt fizetési felszólításban hívta fel az alperest a teljesítésre. Az alperes által előterjesztett elévülési kifogás azonban csak a 2004. április 26-án felvett 30.000.000.-forintra, és a 2004. november 22-én felvett 17.500.000.- forintra vonatkozott, a másodfokú bíróság ezért csak e két kölcsön 2005. december 31-én esedékes ügyleti kamata tekintetében utasította el a keresetet, mert az elévült követelést bírói úton érvényesíteni már nem lehet. A 30.000.000.-, illetve 17.500.000,- forint tőke után tehát az alperes csak 2006. január 1. napjától kezdődően köteles a szerződés szerint ügyleti kamat fizetésére.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak alperesi beszámítási kifogás körében kifejtett jogi indokaival, megjegyezve azt, hogy az alperes sem a részvény átruházási szerződésnek, sem az azt módosító szerződésnek nem volt alanya, így ezen szerződéses jogviszony alapján a felperessel szemben igényt nem érvényesíthet.

A másodfokú bíróság a fenti indokok alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg.

Az alperesi fellebbezés kizárólag az ügyleti kamat egyéves összegére volt alapos, ami a pertárgyértékhez képest rendkívül elenyésző, ezért a Pp.81 .§ (1) bekezdése alapján köteles viselni a másodfokú eljárásban felmerült költséget, ami áll a felperest képviselő ügyvéd munkadíjából, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 13.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Pécs, 2013. november 27.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Hrubí Adrienn s.k. bíró